अस्य धातोः सर्वाण्यपि रूपाणि 'कण निमीलने' इति चौरादिक-धातुवत् (159) ज्ञेयानि।

(457) "घटि भाषार्थः" (X-चुरादिः-1768.सक. सेट्. उभ.) आस्वदीयः। भासार्थ इति क्षीरस्वामी। भासा=दीप्तिः अर्थः यस्येति माधवधातुवृत्तौ।

'घाटयेद् घण्टयेत् सङ्घभाषयोर्घटते मितः।' (श्लो. 70) इति देवः।

घण्टकः-ण्टिका, जिघण्टयिषकः-षिका;

घण्टयिता-त्री, जिघण्टयिषिता-त्री;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककठिधातुवत् (150) बोध्यानि। [A]उद्घण्टितः।

(458) "घट्ट चलने" (I-भ्वादिः-259. सक. सेट्. आत्म.)

'घट्टयेद् घट्टते द्वे स्तां चलने णौ शपि क्रमात्'। (श्लो. 73) इति देवः। घट्टकः-ट्टिका, घट्टकः-ट्टिका, जिघट्टिषकः-षिका, जाघट्टकः-ट्टिका;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककड्डधातुवत् (156) बोध्यानि। अस्य धातोः अनुदात्तेत्त्वात् शानचि—घट्टमानः, घट्टिष्यमाणः, जिघट्टिष-माणः, जिघट्टिषिष्यमाणः; इत्यादीनि रूपाणि भवन्तीति विशेषः। 'घट्टि-वन्दिविदिभ्यश्च' (वा. 3-3-107) इति वचनेन घट्टना इति रूपं स्त्रियां भवति। ल्युटि घट्टनम्[B]। [C]घट्टितम्।

(459) "घट्ट चलने" (X-चुरादिः-1631. अक. सेट्. उभ.)

'घट्टयेद् घट्टते द्वे स्तां चलने णौ शपि क्रमात्'। (श्लो. 73) इति देवः। घट्टकः-ट्टिका, जिघट्टयिषकः-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि चौरादिक-कुट्टधातुवत् (207) बोध्यानि।

(460) "घष कान्तिकरणे" (I-भ्वादिः-652. सक. सेट्. आत्म.)

'घुषि' इत्यस्य पाठान्तरमिदम्।

A. 'कश्चित् कष्टमविंसयद् रणमिमं कुंस्यं त्वया दंश्यताम्
नाकुंश्यं परिघाटयेति च परेणोद्घण्टितोऽबृंहयत्।' धा. का. 3-44.

B. 'तमङ्गदे मन्दरकूटकोटिष्वाघट्टनोत्तेजनया मणीनाम्।' शिशुपालवधे 3-6.

C. 'तत्केलिसङ्घोष्ठितलोष्टमानमद् वने मरुद्घट्टितपोस्फुटद्द्रुमे॥' धा. का. 1-34.